



שנת ה'תש"ס

עם ספור המגלה
על פי מדרשי חז"ל
מהנהג "גלקוט מעם לועז"
על מגלת אסתר



קוראים את המגילה בערב אחר תפילת ערבית, וביום אחר קריאת התורה,
הקורא מברך שלש ברכות והשומעים מכונים לצאת בברכתו:

בְּרִוֵן: אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מִגִּלְתָּהּ:

בְּרִוֵן: אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

בְּרִוֵן: אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
שֶׁהֶחֵינּוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

בשחרית יכוין בברכת "שהחיינו" גם על מצות מתנות לאביונים, ומצות
משלוח מנות איש לרעהו, ומצות סעודת פורים.

מזכרות לאידועים
מלכות וקסברגר
פאר היצירה היהודית

מזכרות לאידועים, אריזות שי, קישוטי שולחן, מוצי עור אומנותי, דפי רקע מפוארים
רח' הלפרין 18 בני ברק טל. 03-5786050 פקס. 03-6192858
www.birkon.co.il - r@waxb.co.il
MALCHUT JUDAIKA Distributed in U.S.A. Tel 718-854-7700

כל הזכויות שמורות ל"מלכות וקסברגר" - פאר היצירה היהודית, שנת תש"ע.
הואיל ומושקעים בספר זה הון רב ויגיעה רבה, לכן ע"פ דין תורה ולהבדיל עפ"י חוק הזכויות הבינלאומי
אנו אוסרים בכל תוקף כל הדפסה, צילום, ציור, והעתקה כולל העתקה חלקית מספר זה, וכן אין לתרגם
או לאחסן במחשב או לקלוט בכל דרך שהיא כל חלק שהוא מהספר, וכן אין לעשות כל שימוש מסחרי
או לא מסחרי בחומר הנדפס או בקטעים ממנו בשום צורה ובשום אמצעי, אלקטרוני או מכני, לרבות
צילום והקלטה, ללא אישור בכתב מהמוציא לאור.



ביתו לעשות כרצון
 איש וְאִישׁ: ס. גַּם וְשֹׁדְתֵי
 המלכה עשתה משרתה נשים
 בית המלכות אשר למלך אחשורוש:
 ביום השביעי כטוב לב המלך ביין
 אמר למדוכון בנתא חר בונא בנתא
 ואבנתא זתר וכרכס שבעת הסריסים
 המשרתים את פני המלך אחשורוש:
 להביא את ושתי המלכה לפני המלך
 בכתר מלכות להראות העמים והשרים
 את יפיה כי טובת מראה היא: - ותמואן
 המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר
 ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו
 בערה בו: ס. ויאמר המלך לחכמים
 ידעי הערנים כי כן דבר
 המלך לפני כל
 ידעי דת ודין:
 - והקרב אליו
 פרשנא שתר
 אד-מונתה
 תרשיש מרס

א. ויהי בימי אחשורוש
 הוא אחשורוש המלך מדינה
 ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה:
 בימים ההם פשבת המלך אחשורוש
 על פסא מלכותו אשר בשושן הבירה:
 בשנת שלוש למלוכו עשה משרתה לכל
 שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים
 ושרי המדינות לפניו: - בהראתו את
 עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת
 גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום:
 ובמלואת ^(וממלאות ק) הימים האלה עשה
 המלך לכל העם הנמצאים בשושן
 הבירה למגדול ועד קטן משרתה
 שבעת ימים בחצר גנת ביתו המלך:
 חור ^(הרבים) כרפס ותכלית אחוזו בחבלי
 בוץ ואר-גמון על גליקלי כסף ועמודי
 שש מטות זהב וכסף על רצפת ברהט
 ושש ודור וסחרת: והשקודת בכלי
 זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות
 רב פיר המלך: והשרתה כדת אין
 אנס כי כן יסד המלך על כל רב



בא והכניסו ארחון החלוקה

מזלגת אסתר

ספור המזלגה

מעבד על פי מדרשיו חז"ל

מחבר
"לקוחי מעם לועז" על המגילת אסתר



מגלת אסתר

ספור המגלה מעבד על פי מודשי חז"ל

(מתוך "ילקוט מעם לועז" על מגלת אסתר)

לעיני המוני המזומנים המוקסמים שגדשו את היכלי הארמון המפואר, ישב אחשורוש על כסאו מרשן-ענג, עטוי בבגדיו של הכהן הגדול. המשרתים התרוצצו בין הסועדים ופארו חיוכים באדיבות יוצאת מגדר הרגיל, מחקמים את לבושתיהם של האורחים שנהרו אל הארמון. "כל אורח - מלך!" כמו רחפה הססמה בחלל והמריצה את המלצרים לשרת את הכל בהארת פנים מקלגת. כל אלה אכן פעלו את פעלתם: האורחים חשו כמו היו משתתפים במתנה קסום הלקוח מעולם הדמיון.

אחשורוש היה המאשר מכלם. הנה הגיע היום המיוחד, שבו יוכל לרוות מלא חפנים אשר ממלכותו; באה העת שבה הוא בטוח, ללא ספק, כי מלכותו נצחית, ואיש לא יטל אותה ממנו! שלש שנים המתין אחשורוש לרגע הזה. עד עתה עדין חשש מאשר הזחירוהו החוזים בפוכבים, כי אחד מבני היהודים יירש את מלכותו. הוא פחד מדין שמים, דע שבסוף שבועים שנה יגאל הקב"ה את היהודים מבבל - והנה, עברו שבועים השנים והיהודים עדין בידו, טרם נגאלו! פנראה - סבר אחשורוש - התנאש מהם בוראם...

איש לא ידע על השנאה הגדולה שפעפעה בלבו של אחשורוש כנגד האמה היהודית. גדולה היתה שנאה זו יותר משנאתו של המן - אלא שהוא לא חפץ לגלות זאת ברבים, שבו אין זה נאה למלך לגלות שנאה לאמה אחת מבין אמות אחרות.

ברב גאון ורהב הוציא אחשורוש את כלי המקדש כדי להתפאר בהם. שיצעו להם, היהודים, כי אינו חושש מהם עוד; שיבינו ויפנימו כי הוא המלך המושל עליהם ויפגעו לפניו בלבד... אבל, טעות טרה היתה לו, למלך טפש זה! הרי כתוב: "בימים ההם כשבת המלך אחשורוש" - עדין היה זה רק "פושבת", רק "פאלו". אמנם הגיע זמנם של היהודים להגאל, אך העכוב היה מצד ישראל, שטרם חזרו בתשובה! ברם, עדין לא היה מקום ליאיש, כפי שסבר אחשורוש הטפש.

סבה נוספת לשמתו של אחשורוש היתה: הפסח והאהב שבאוצרות בית-המקדש, שהחביא

